

KONKRÉT MOTÍVUMOK

Siratók

KIRÁLY ERNŐ

összekulcsolt kérges kezek
rejtett magányban a lélek mélyén
az emlékek sebeket tépdesnek

. . . „Jáj, ídés jó Istenem,
de meglátogáttá bennünket,
ebbe já nagy szomoró gyászos időbe,
ebbe já nagy háboróba!
Jáj, ídés apuskám,
hová lösszünk, mi' csinállyunk,
mikor az én drága jó párocskám is
a hártéren van?”

porban heverő sárgult csontok
szürke hamvakhoz üzenő milliók
könnyáztatta gyászos éneke . . .

„Jáj, ídés testvirkém,
jáj, ídés virécském!
Jáj, mi' csinállyunk,
hová légyünk a két árvádval,
a te két madárkádval?” . . .

leányárnyak fejfák sűrűjében
lila körtáncot lejtnek . . .

„Mindön éggye vígán esküdött
fehér ruhába, fehér koszoróba,
piros pártába,
de bizony én fekető ruhába,
zöld pártába, zöld koszoróba” . . .

összekulcsolt kérges kezek
rejtett magányban a lélek mélyén
az emlékek sebeket tépdesnek

Újvidék, 2003. március 24.

Az idézett siratórészletek Kodály Zoltán zsérei (Nyitra) gyűjtése, 1915